

هُوَالله-ای منتسبان حضرت زائر. جناب خان کوه و بیابان...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَالله

ای منتسبان حضرت زائر.¹ جناب خان کوه و بیابان پیود و از صحرا و دریا مرور نمود تا اینکه باین حدود و ثغور رسید ایامی چند مونس این آواره بود و معاشر این افتاده فی الحقیقه دلی طیب و طاهر از آب و گل دارد و جانی منجذب جانان از الطاف بی پایان حضرت رحمن امیدم چنان است که با نهایت روح و ریحان و روحی مستبشر بشارات حضرت یزدان و نفسی در نهایت اطمینان رجوع بآن سامان نماید لهذا بذکر آن یاران و امام رحمن پرداختم تا بدانند که او یاد ایشان نمود و ذکرشان در این بساط فرمود و از برای هر یک نامه مخصوص خواست ولی افسوس که من فرصت ندارم و از کثرت مشاغل و غوائل از عهده بر نیایم. ولی این نامه بعموم مینگارم که فی الحقیقه بهتر از نامه های مختصر است.

زیرا مفصل است و بیان احساسات جان و وجدان ای دوستان حقیقی الحمد لله آن خاندان مانند چمن از رشحات سحاب هدایت کبری در طراوت و لطافت بی منتهی و شمس حقیقت پرتوی بر آن خانواده انداخت تا بنور هدایت کبری نورانیت تامه یافت و از روحانیت ملکوت ابهی بهره و نصیب برد. این موهبت تاجی است که گوهر درخشنده اش در جهان ابدی روشن و تابان و جمیع آن دودمان در قرون و اعصار آتیه سرفرازند و باین موهبت کبری ممتاز در یوم ظهور و قرن مجلی طور هر نفسی از کأس طهور قطره ئی نوشید پرتوی یافت آن قطره دریا شد و آن سراج در ممر اعصار آفتاب گردید

¹ حضرات ذوالقربای جناب زائر میرزا علیمحمد خان علیهم و علیهن البهءالابهی

ORIGINAL

AUDIO

ملاحظه نمائید که در قرون اولی هر نفسی که بآستان الهی انتساب یافت بعد در عالم وجود و حیز شهود چه جلوه و ظهوری نمود حال هزاران درجه افزونست. زیرا عصر عصر حضرت یحیی چون است و قرن قرن حی قیوم لهذا این عصر و قرن در جمیع مراتب تفوق و امتیاز بر سائر قرون دارد و در نزد اهل دانش و فضیلتی این عصر از مورخین و غیره محقق و مسلم است که مآثر این قرن از مفاخر پنجاه قرن افزون است. و این قرن حکم آفتاب دارد. و قرون سائر حکم نجوم. این عصر نظیر بحر است و سائر اعصار بمثابه نهر

مثلاً اگر آثار و اکتشافات و معارف و صنایع و بدایع و فنون و علوم پنجاه قرن را با این قرن نورانی مقایسه کنی البته فضائل این قرن رحمانی بر مآثر جمیع قرون ماضیه افزونست مثلاً اگر تألیف و کتب قرون اولی بتمامها و قرون وسطی بآسرها و قرون اخیره باجمعها جمع گردد یقین است که تألیف و صحائف این قرن عظیم افزون است.

و همچنین صنایع و بدایع و اکتشافات فنیّه و مشروعات مفیده و مدنیّت کامله و اتّساع افکار و ازدیاد فهم و ادراک و ظهور اسرار کائنات و بروز حقائق ممکات این قضیه مسلم عمومست و کل اقرار و اعتراف مینمایند. ولی از سبب حصول این علویّت و ظهور این فضائل و موجد این ترقی و فلاح و نجات غافلند. افسوس که بر خوان نعمت حاضرند و از خوان سالار غافل بمرکت فوق العاده ناظرند ولی از محرک ذاهل. و در این روضه غنا و حدیقه غلباء در نهایت شوق و شغف و انبساط. ولی از باغبان بی خبر. باری تضرّع بدرگاه کبریا نمائید که این خفتگان را بیدار کند و این غافلان را هوشیار نماید و این اطفال را بدرجه رشد و بلوغ رساند تا بدانند که بعنایت چه پدری مهربان این ثدی رحمت را رضیعند و این مهد الطاف را طفل عزیز تا انتباه رفع اشتباه کند و بیداری هوشیاری بخشد و بشکرانه حضرت باری پردازند

باری آن یاران و اماء رحمن باید ستایش خداوند آفرینش نمایند که الحمدلله در ظل ظلیلند و مشمول عین عنایت ربّ جلیل در بحر رحمت غریقند و توفیق نعم الرفیق بندگان جمال مبارکند و کنیزان اسم اعظم و منسوبان عتبه مقدّسه و علیکم و علیکنّ البهاء الابهی. ع ع

